

staas ved mørk Arrest og mørk Arrest paa indskrænket Kost og ved strengt Fængsel paa Vand og Brød, og saa tror jeg, at dette Ting vil give mig Ret i, at disse Straffe er af en saadan Beskaffenhed, at man med Urette kalder dem Straffe, og at man ikke med Rette kan give dem noget andet Navn end Tortur. Saa sandt vi alle er imod Anvendelsen af Tortur, saa sandt bør vi alle bestræbe os for at faa disse Straffe-arter afskaffet overfor Landets Sønner. Ifølge § 19 i den gældende Lov af 7. Maj 1881 om militære Straffe er mørk Arrest „ensom Arrest, der udholdes i et mørkt Fængsel eller Arrestaflukke. Straffen kan tilkendes for en Tid af indtil 30 Dage. Den fuldbyrdes paa Personer, som er over 18 Aar gamle, uden Afbrydelse, naar den ikke varer mere end 5 Dage. Ellers afbrydes den efter hver femte Dag i 1 Dag, paa hvilken den arresterede holdes i lys, ensom Arrest. Naar unge Mennesker mellem 15 og 18 Aar sættes i mørk Arrest, gøres Arresten lys hver tredje Dag, og for dem regnes de Dage, paa hvilke Arresten saaledes gøres lys, til det Antal Dage, hvori mørk Arrest paalægges dem”. Det var mørk Arrest. De vil se, at allerede det er en streng Straf. Den kan maaske endnu kaldes en Straf, skønt jeg ikke kan se rettere, end at selve Indespærringen i Mørke indeholder et Moment af Tortur og gaar ud over Straf. Vi kommer saa i § 20 til mørk Arrest paa indskrænket Kost, og herom hedder det: „Naar mørk Arrest er paa indskrænket Kost, gives der den arresterede om Middagen et passende Maaltid varm Mad, hvilket ved Hæren er et saadant, som gives Soldaten hos Marketeren eller i de militære Bospisningsanstalter, men for øvrigt maa han alene nyde Vand og Brød”. Her forener man altsaa Indespærring i Ensomhed i Mørke med utilstrækkelig Kost, her er Torturmomentet fuldkommen klart. Men saa kommer vi i § 24 til Forklaringen paa, hvad Straf af strengt Fængsel paa Vand og Brød er. Det hedder herom: „Straf af strengt Fængsel paa Vand og Brød udholdes i mørkt Fængsel eller Arrestaflukke og er stædt forbundet med Ensomhed. Den fængslede erholder ikke Madras eller andet at ligge paa end den blotte Briks eller Lukafets Dæk, men der gives ham om Natten Tæpper til at brede over sig og Skraapude eller Pølle til at lægge under Hovedet. Straffen fuldbyrdes uden Afbrydelse, naar den ikke varer mere end 5 Dage. For længere Tid tilkendes den i 2 eller flere Gange

5 Dage, og der tilstaas da efter hver Gang, inden den igen fortsættes, en Mellemfrist af 5 Dage, i hvilke den paagældende vel forbliver i ensomt Fængsel, men dette gøres lyst og forsynes i Land med det for militære Fængsler sædvanlige Leje, om Bord med Køjetoj.” Her har vi altsaa et Fængsel, hvor første Torturmoment er Indespærring i Mørke, andet den indskrænkede Kost, nemlig kun Vand og Brød, og tredje Torturmoment det, at de paagældende skal ligge paa det bare Gulv med en Hovedpølle og et Tæppe til at brede over sig, men uden nogen Madras under sig. Det er klart, at dette er ren og skær Tortur, og at idømme Landets Sønner, som nu oppe i Aalborg, 25 Dages mørk Arrest paa Vand og Brød, saaledes at de om Natten ligger paa det bare Gulv (Afbrydelse) . . . Ja, paa en Briks, men altsaa uden nogen Madras under sig, paa det haarde Bræt, det er i Virkeligheden en Straf, om hvilken jeg uden Overdrivelse tør sige, at den i vore Dage findes oprørende; det er paa høje Tid, vi kommer bort fra en saadan Straffeart, især naar vi oplever saa grov en Anvendelse af den som ved denne Dom i Aalborg. Der er ikke noget at sige til Dommerne, naar de dømmer efter Loven. Det er jo Dommernes Pligt at holde sig til Loven. Det er Lovgivernes Fejl, at saadanne Straffe eksisterer. Hvis disse Rekrutter har forset sig saaledes, at de efter den militære Straffelov skal idømmes denne Straf, er der ikke noget at sige til de paagældende Embedsmænd, de maa dømme efter Loven. Men der er noget at sige til os her, fordi vi saa længe har fundet os i, at saadanne Straffearter eksisterer, og man kan stærkt bebrejde os det, hvis vi fremtidig lader det gaa i samme Aand. Jeg vil for øvrigt tillade mig, naar vi igen faar Finansudvalget samlet, at bede om, at Dommen og Akterne i denne Sag, som jeg nu med Glæde ser, at den højtærede Forsvarsminister har rekvireret, maa blive forelagte Finansudvalget, for at vi kan danne os et Skøn over, hvad der efter en Lægmandsbetragtning ligger til Grund for Idømmelsen af saa strenge Straffe. Jeg tør sige med Sikkerhed, at om den Sag, hvis Akter vi har gjort Bekendtskab med, er der mellem Finansudvalgets 15 Medlemmer kun en eneste Mening, nemlig den, at de to Rekrutter, som baade arbitrært, af Oberst Fog, og siden af Krigsretten i Aalborg blev idømt saa streng Straf som 5 Dages mørk Arrest paa indskrænket Kost, i Virkeligheden ikke hayde gjort noget som helst fejlagtigt, endsige noget